

V životě apoštolů a prvních generací učedníků bylo zjevné, že čím víc milovali Pána Ježíše, tím víc se o NĚm sdíleli s dalšími lidmi, kteří Ho zatím neznali.

To jsou totiž spojené nádoby: (1) Milovat Ježíše a (2) sdílet se o NĚm s dalšími. (1) Čím větší láska k NĚmu tím větší (2) sdílení o NĚm. Jejich oddanost živému Ježíši z nich prosakovala natolik, že ať byli kdekoli jako jednotlivci nebo malé týmy, ať se setkávali s lidmi jednotlivě nebo oslovovali rodiny, či i větší uskupení třeba v synagoze nebo na náměstí, všude a vždycky svým životem i svými slovy ukazovali na Ježíše.

Někdy jim to sdílení Ježíše přinášelo veliké problémy! (Někteří z nich i o život přišli!) Přesto v průběhu několika málo let tímto projevem své lásky k Ježíši získali pro NĚho celé široké okolí Středozevního moře!

Byla to nějaká šílená kampaň? Spousta náročných akcí a dobře zorganizovaných velkých shromáždění? Nezdá se. Čím víc Ho milovali, tím víc se o NĚm sdíleli. To jsou dvě neoddělitelné věci přímo úměrně spojené. Hm, celým srdcem milovat Ježíše a celé roky o NĚm nikomu nic neříct?! To je protimluv, nebo spíš temný sebeklam. To prostě nejde dohromady.

Pokud Tě tyto myšlenky inspirují, nerozhlíže se prosím po druhých, jestli mají správný poměr lásky k Ježíši a sdílení o NĚm. Nikomu neříkej, že bychom něco „měli dělat“.

S modlitbou si **zopakuj Trychtýř** a začni Pánu Ježíši projevovat svoji lásku okamžitou vlastní službou lidem tam venku. Pak budeš vyprávět radostné příběhy...

Pro častější použití si poříd' **Most přes propast jako trhací sešitek**.